

Azərbaycan ərazisində erkən dövlət qurumları və qədim dövlətlər

Plan:

1. Azərbaycan ərazisində erkən dövlət qurumlarının yaranması və bunu şərtləndirən əsas amillər.
2. Aratta, Lullubi və Kutü dövlət qurumları.
3. E.ə. II minillikdə Azərbaycan ərazisində etno-siyasi proseslər.
4. Manna dövləti.
5. Kimmer, İskit-Sak tayfaları Azərbaycan ərazisində.
7. Azərbaycan Midiya və Əhəməni dövlətlərinin tərkibində.

İstifadə olunacaq ədəbiyyat:

1. Azərbaycan tarixi. 7 cildə. I c. Bakı, 2007.
2. Azərbaycan tarixi (qədim dövrlərdən XX əsrin əvvəllərinə qədər). Bakı, 2007.
3. Azərbaycan tarixi (Uzaq keçmişdən 1870-ci illərə qədər). Bakı, 2009.
4. Azərbaycanda arxeoloji tədqiqatlar. AMEA. Bakı, 2010
5. Гусейнов М. Древний палеолит Азербайджана. Баку, 2010.

E. ə. III-II minilliklərdə Azərbaycanın cənubunda və şimalında ilkin tayfa birlikləri mövcud idi. Azərbaycanın cənubunda yaşayan etno-siyasi birliklərdən kutilər, lullubilər, su və turukkular haqqında qədim Şumer-Akkad mixi yazılarında kifayət qədər məlumatlara rast gəlinir. E. ə. III minilliyin I yarısında Azərbaycanın cənubunda Lullubi və Kutülərin erkən dövlətləri yaranmışdır.

Eramızdan əvvəl üçüncü minilliyin birinci yarısında Cənubi Azərbaycanda Aratta dövləti meydana gəlmişdir: «Aratta Cənubi Azərbaycanda e.ə. III minilliyin birinci yarısında meydana gəlmiş ilk dövlət qurumu idi. Onun ərazisi Urmiya gölünün cənub və cənubi-şərq hissəsini əhatə edirdi. Diyala çayının (cənubda) yuxarı axarı və müasir Zəncan-Qəzvin (cənub-şərqdə) ərazisi Arattanın aşağı sərhədlərini təşkil edirdi. Aratta dövləti İkiçayarasının Şumer şəhər dövlətləri ilə iqtisadi, siyasi və mədəni əlaqələrə girmişdi. E. ə. XXVIII—XXIV əsrlərdə Şumerdə şəhər dövlətləri fəaliyyət göstərirdi. E. ə. XXVIII—XXVII əsrlərdə Şumerin Uruk şəhər dövlətinin hökmdarı En-Merkar olmuşdu. Dastanlara görə, Uruk ilə Aratta arasında münasibətlər gah düşmənçilik, gah dinc, gah dostluq xüsusiyyəti daşıyırdı. En-Merkar Arattanın Uruka tabe olmasını tələb edir. Aratta hökmdarı da, öz növbəsində, En-Merkarın Arattaya tabe edilməsi üçün hərbi tədbirlər görür. Lakin Sami tayfaları Uruk şəhərini mühasirə edən zaman En-Merkar hərbi yardım almaq üçün Aratta hökmdarına müraciət edir. Şumerlər Uruk şəhərindəki məbədləri bərpa etməkdən ötrü tikinti materiallarına, qiymətli metal və daşlara ehtiyac duyurdular. Uruk hökmdarı En-Merkar bu materialların Arattadan gətirilməsini istəyirdi. O, Aratta hökmdarı ilə yazışmalar aparır, qasidlər göndərir və hətta bu ölkəyə səfər edir. Arattada mövcud olan siyasi və ideoloji şərait Şumer məfhumları vasitəsilə əks olunmuşdur. Ölkəni ensi rütbəsini daşıyan hökmdar idarə edirdi. Şumerdə bu rütbə ali kahin hökmdara şamil edilirdi. Ensi rütbəsinin Aratta dilində ifadəsi qalmamışdır. Qaynaq Arattanı «saf ənənələr ölkəsi» adlandırır. Arattanın dövlət idarələri şəhərdə yerləşir, hökmdar sarayda oturur və dövləti idarə edirdi. Əsilzadə təbəqəsinə daxil olan maşmaş (kahin vəzir), sukkal (elçi—kiçik hökmdar rütbəsi), uğula (rəis) və başqaları dövlət idarəsinin qulluqçuları olmuşlar. Arattada dövlət idarəsində mirzələr də çalışırdılar. Onlar həm Şumer hökmdarına cavab məktubu yazır, həm də En-Merkarın Şumer dilində yazdığı məktubları tərcümə edirdilər. Qaynaqdan görüldüyü kimi, Aratta dövlət idarələri şumer mixi

yazıları və şumer dili ilə tanış idi. Şumer ilə Aratta arasında əlaqə qasid vasitəsilə həyata keçirilirdi.

E. ə. III minilliyin birinci yarısında (e. ə. XXVIII əsrdə) Arattada artıq dövlətə məxsus idarə orqanları və vəzifəli şəxsləri meydana gəlmişdi. Şumer hökmdarı En-Merkar bu dövləti özünə tabe etmək, əhalisini və sənətkarlarını Şumer məbəd tikintisində işlətmək niyyətində idi.

Arattada çoxallahlıq, yəni müxtəlif Allahlara sitayiş mövcud olmuşdu. Qaynaqdan göründüyü kimi, Arattada, Şumerdə bərəkət və məhəbbət ilahəsi hesab edilən İnannaya ibadət geniş yayılmışdı. İnannanın Arattada müqabil adı məlum deyil. Akkadlar bu ilahəni İştər adlandırırdılar. Qaynaqda Aratta ilə əlaqədar adı çəkilən ilahə Lama Arattanın mühafizəkarı hesab edilirdi. Lama Aratta ilahəsi imiş. Şumer Dumuzi, həmçinin, Arattaya himayədarlıq edirdi. Ola bilsin ki, Aratta panteonuna ilahə başçılıq edirdi və nəslə quruluşun qalıqları Arattanın dini dünyagörüşündə öz əksini saxlayırdı. Aratta erkən İkiçayarası mədəniyyəti dairəsinə daxil idi. Arattanın Şumer ilə siyasi və iqtisadi əlaqələri Şumer ilə Aratta arasında bəzən siyasi rəqabət güclənirdi. Aratta hökmdarı En-Sukuşsiranna En-Merkarın onu ali hökmdar kimi tanımasını tələb edir. En-Merkar isə ona əks tələb göndərir. Belə olduqda En-Sukuşsiranna şuranı toplayır. Şura üzvləri ona En-Merkara tabe olmağı məsləhət görürlər. Aratta hökmdarı bu təklifi rədd edir və kahini Urqirnunanı Uruku tutmağa köndərir. Lakin son məqamda kahin məğlub olur. Buna baxmayaraq En-Merkar, yəqin ki, Arattaya bir müttəfiq kimi baxırdı. Sami tayfaları Şumeri narahat edən zaman o, məhz Aratta hökmdarından kömək diləmiş və bu məqsədlə də Arattaya Luqalbandanı göndərmişdi.

Aratta ilə Şumer arasında gah ədavət, gah da dinc münasibətlər yaranırdı. En-Sukuşsiranna Şumeri tabe etmək məqsədilə vəzirini göndərir, lakin o, həlak olur. Həm Aratta, həm də Uruk öz müstəqilliyini saxlayır. Dinc münasibətlər dövründə Uruk hökmdarı En-Merkar ölkəni xarici müdaxilədən qorumaq üçün Arattadan hərbi yardım istəyir.

Aratta dövləti öz müstəqilliyini saxladı, lakin Şumer ilə iqtisadi əlaqələri kəsmədi. Arattadan İkiçayarasına qızıl, gümüş, lacivərd, qızıl və gümüş qarışığı, tikinti materialları və ola bilsin ki, daş, tunc, qurğuşun və s. gətirilirdi. Eyni zamanda, Aratta ustaları Şumerdə məbəd tikintilərində iştirak edirdilər. Mübadilə nəticəsində Şumerdən Arattaya əsasən taxıl və meyvə gətirilirdi. Aratxa İkiçayarasının mal mübadiləsinə cəlb olunmuşdu. Aratta əhalisinin məşğuliyyəti barədə mənbələrdə ətraflı məlumat var. Zəngin yeraltı faydalı sərvətləri olan Aratta ölkəsinin əhalisi qızıl, gümüş, qurğuşun, mis, dağ daşı, qiymətli lacivərd daşı hasil edirdi. Qiymətli metallardan hazırlanmış əşyalar və lacivərd daşı İkiçayarasına ixrac edilirdi. Yəqin ki, Aratta ilə İkiçayarasında mal mübadiləsi erkən dövrdən mövcud olmuşdu və onun əks-sədası Şumer dastanından da gəlirdi. Hər halda, Şumer hökmdarı En-Merkar qiymətli metalların, əşyaların və lacivərdin göndərilməsini Aratta hökmdarından tələb edirdi, əvəzində isə, Arattaya taxıl göndərəcəyini vəd edirdi. Azərbaycanda lacivərd yataqları vardı, qədim əhali lacivərdin çıxarılması və yonulması ilə məşğul olurdu. Azərbaycanda lacivərd yataqlarının mövcudluğu barədə orta əsr coğrafiyaşünası Həmdulla Qəzvini (XIV əsr) yazırdı: «Lacivərdin ən yaxşı yataqları Bədəxşandadır, lakin bir yataq Mazandaranda və Azərbaycandakı Dizmarda, digəri Girmanda vardır». Yəqin ki, qədim zamanlarda Bədəxşandan da lacivərd gətirilir, Arattada boşaldılır və buradan İkiçayarasına ixrac edilirmiş. Eyni zamanda, Mazandaran və Azərbaycanın lacivərd yataqları qədim dövrdə Arattanın nəzarəti altında imiş və xüsusi peşəkar sənətkarlar lacivərdin hasil edilməsi ilə məşğul olurdular.

Qaynaqdan da məlum olur ki, Aratta əhalisi əkinçiliklə məşğul olur, buğda və noxud becərirdilər. Qaynaqda Aratta əkinçiliyinin yağış sularından asılı olması belə təsvir edilir: «Allahların ali kahini İşkur göyü guruldadır, ildırım çaxdırır, dağlara lərzə salır və yağış yağdırır. Bu zaman buğda və noxud göyür... yetişən buğdanı anbara...Arattanın ali kahini üçün gətirir və sarayda onun qabağına tökür...» Arattada əkinçilik təbiətin şıltaqlığına uyğun inkişaf edirdi. Şübhə yoxdur ki, əkinçilikdə dağ sularından istifadə edilirdi.

Arattanın coğrafi mövqeyi və yerləşdiyi ərazi barədə müxtəlif fərziyyə və mülahizələr irəli sürülüb. Şumer dastanı qiymətli lacivərd daşının Arattadan gətirildiyini yad etmişdir. Məhz bununla əlaqədar tədqiqatçılar Arattanı lacivərd yataqları olan əraziyə şamil edirdilər.

Bildiyimiz kimi, müasir dövrdə Cənubi Amerikada, Baykal yaxınlığında, Bədəxşanda (Əfqanıstan) və Pamirdə lacivərd yataqları məlumdur. Buna uyğun olaraq, Aratta ölkəsinin Bədəxşan lacivərd yataqlarına yaxın ərazidə yerləşdiyini söyləyirdilər. Bəziləri isə Arattanı Şərqdən Qərbə gələn yolların yaxınlığında Xəzər dənizinin cənub və cənub-şərqində, Xəzər dənizi ilə Urmiya gölü arasında, İranın Girman əyalətində, Diyala çayının yuxarı axarında Sənəndəc və Girmanşah dairəsində axtarırdılar. Əslində, Sənəndəc və

Girmanşah Arattanın cənub sərhədlərini təşkil edə bilərdi. Buradan şimala doğru isə qədim Azərbaycan torpaqları başlayırdı. Arattanın uzaq Əfqanıstanda və oradan qərbə uzanan yollar üstündə yerləşdirilməsi qaynaqların məlumatına qətiyyənlə uyğun gəlmir. Dastandan göründüyü kimi, Aratta dağlıq ölkə idi, burada lacivərdi əhali özü hasil edirdi. Şumer qasidi buraya bir neçə dəfə gəlib qayıdır, Aratta hökmdarı Şumeri işğal etməyə cəhd göstərir, Uruk hökmdarı ondan hərbi yardım istəyir və hətta Şumer hökmdarı En-Merkar buraya səfərə çıxır, Aratta ustaları Şumerə çağırılır. Əhalisi isə Şumerlə mal mübadiləsi aparır. Bu faktların özü Arattanın uzaqlarda yerləşməsi mülahizəsini tamamilə təkzib edir.

Dastanda deyilir ki, Şumer qasidi «Qara dağı» keçdi, beş-altı, yeddi dağı aşdı və Aratta ölkəsinə daxil oldu. Dastandakı «Qara dağ» İraqdan İrana keçidi təşkil edən indiki Süleymaniyyə ərazisində yerləşən Qaradağ ilə eyniləşdirilir. Süleymaniyyədən isə yol Azərbaycanın cənub torpaqlarına çıxırdı. E.ə. VIII əsrdə Assur hökmdarı II Sarqon (e.ə. 722—705-ci illər) Mannaya yürüşünü Süleymaniyyə keçidindən başlamışdı. O, yürüşünü belə təsvir etmişdi: «... yeddi dağı çətinliklə aşdım, oradan axan Rappa və Aratta çaylarını gur vaxtı keçdim, Mannanın vilayəti Surikaşa endim». Heç şübhəsiz, burada yad edilən yeddi dağ və Aratta ölkəsinin adını saxlamış çay dastanda eynilə əks olunmuş coğrafi mühitə tam uyğun gəlir. Sonra e.ə. VIII əsr Urartu hökmdarı I Arkişti (e.ə. 786—764-cü illər) Mannaya yürüşü zamanı Alateye dağlıq ölkəsinə qədər olan ərazini tutmuşdu. Alateye Urmiya gölünün cənub və cənubi-şərq dağlıq vilayətlərinə şamil edilirdi. Aratta və Alateye eyni dağlıq ərazini müxtəlif dialekt adlarıdır. Hər iki adı əmələ gətirən söz «dağ» mənasını daşıyırdı. Beləliklə, Şumer qaynaqlarında yad edilən Aratta, eyni adı saxlamış Aratta çayı (yəni Aratta ölkəsinin çayı) və Alateye Azərbaycanda Urmiya gölünün cənub və cənubi-şərq dağlıq ərazisini göstərir. Arattanın sərhədləri cənubi-şərqdə Zəncana, cənubi-qərbdə isə Zeribər gölünə (Sənəndəcin şimalı) kimi çatırmış. Aratta qədim Azərbaycan ərazisinə verilən ilk məlum addır».

Dövlətin meydana gəlməsi baxımından Azərbaycanın Şimal və Cənub ərazilərində tarixi fərqlər var idi. Məsələn, Cənubi Azərbaycan İkiçayarası quldar cəmiyyətlərinə yaxın olduğundan ictimai inkişaf bu əraziyə tez təsir etmiş, e.ə. III minilliyin birinci yarısında İkiçayarası Şumer dövlətləri ilə əlaqə saxlayan dövlət qurumları yaranmışdı. Şimal-dağlıq ərazidə isə təsərrüfatın qeyri-bərabər inkişafı və əlaqələrin zəifliyi səbəbindən yalnız Tunc dövrünün əvvəllərində (e.ə. XIV-VIII əsrlər) dövlət rüşeymləri yaranmağa başlayır. Professor Nizaməddin Şəmsizadə yazır ki, türkün xarakterini çölün, səhranın sərt iqlimi formalaşdırır, onlar ucsuz-bucaqsızlığa, genişliyə meyilli, saf və mərd idilər. Azadlığa, genişliyə meyillik onların köç etməsinin, yeni ərazilər axtarmasının əsas səbəbi idi. Qədim türklərdə dövlətçilik ehkamlara əsaslanmır, bu isə, onun zəif cəhəti idi.

Ümumən Şərq dövlətçiliyi üçün belə bir cəhət xarakterikdir ki, dövlətin dayağı onun igid döyüşçü və cəngavər başçısı idi. Göy türklər dövlətində müdrik Tonyukukla igid sərkərdə Gül Tigin vəhdəti həlledici qüvvə hesab olunurdu. Bu ənənə orta əsrlər hərbi feodal dövlətçiliyində də davam edib. Hətta nəsilən-nəslə keçən hakimiyyətdə də varis, ilk növbədə, döyüşçü, sərkərdə kimi yetişdirilirdi. (Məsələn, Ali Arslan, Şah İsmayıl). Bütün böyük dövlətləri, imperiyaları belə adamlar idarə ediblər.

Türk xalqları içərisində dövlətçilik ənənələri ən qədim olan Azərbaycan xalqıdır. Çünki türk xalqları tarixində ən qədim dövlət Azərbaycanda yaranıb.

Bununla belə, İslama qədərki Azərbaycan dövlətçiliyinin tarixini iki yerə bölmək olar: 1. Tayfa dövlətçiliyi mərhələsi; 2. “Manna”dan sonralar mərkəzləşmiş dövlətçilik dövrü. Şumer-akkad mənbələrində mixi yazılarda, Şumer dastanlarında qədim Azərbaycan ərazisinə verilən ilk ad kimi Aratta xatırlanır. “Aratta” Cənubi Azərbaycanda e.ə. III minilliyin birinci yarısında

meydana gəlmiş ilk dövlət qurumu idi. Onun ərazisi Urmiya gölünün cənub-qərbinə əhatə edirdi”.

Onun siyasi strukturu İkiçayarası Şumer şəhər dövlətlərinin, xüsusilə, Urukun quruluşuna bənzəyirdi. Ölkənin “ensi” rütbəsi daşıyan ali kahin-hökmdar idarə edir, fəqət maşmaş (vəzir), sukkal (kiçik hökmdar, elçi), uqula (rəis) rütbələri də mövcud idi. Aratta Şumer şəhər dövlətləri ilə qasid vasitəsilə diplomatik əlaqələr saxlayırdı.

Kuti dövləti

Kuti dövlət qurumu Azərbaycanın Urmiya gölü bölgəsində hələ e. ə. XXIV-XXIII əsrlərdə kuti tayfa birləşməsi yaşayırdı. Mənbələrdə kutilərin məskunlaşdığı ərazi dağlıq Kutium ölkəsi kimi xatırlanmışdır. Kutilər maldarlıq, əkinçilik və sənətkarlıqla məşğul olur, Mesopotamiyada yaşayan əhali, xüsusilə şumerlərlə iqtisadi-siyasi əlaqələr saxlayırdılar. E. ə. XXIII əsrdə daha da güclənmiş Akkad hökmdarlarının aramsız hücumlarının qarşısını almaq üçün kutilər qonşuluqda yaşayan digər etno –siyasi topluqlarla hərbi ittifaqa girmiş və müttəfiqlər üç dəfə Akkad ordularını məğlubiyyətə uğratmışdılar. E. ə. XXIII əsrin sonlarında Kuti dövləti xeyli güclənmişdi. Döyüşkənliyi ilə seçilən çoxsaylı əhaliyə malik olan Kuti dövləti Mesopotamiyaya hərbi yürüslərə başlayaraq Akkad qoşunlarını darmadağın etmişdilər.

E. ə. XXII əsrin əvvəllərində Mesopotamiyanın cənubunu işğal edən və Akkad dövlətini süquta uğradan Kutilər burada böyük xilaskarlıq missiyasını yerinə yetirdilər. Akkadlar daima Şumer şəhərlərinin əhalisini kütləvi şəkildə məhv edirdilər. Şumerlərin muqəddəs Nippur şəhərini viran qoyan akkadlar, hətta onların Ekur məbədinə belə dağıtmışdılar. Bu hadisə şumerlərin səbr kasasını doldurmuş və onlar yardım üçün Akkadın əsas düşməni olan güclü Kutiuma üz tutmuşdular. Kutilər şumerlər üzərində Akkad ağalığına birdəfəlik son qoymuşdular.

Bu qüdrətli Azərbaycan etnosu 91 il (2195-2104) Dəclə və Fərat çayları arasında öz siyasi hökmranlığını sürdürə bilmişdir. Bu zaman inzibati vəzifələri daşıya biləcək çoxlu adamları olmadığından işğal olunmuş ərazilər yerli Şumer və Akkad əyanlarından təyin etdikləri canişinlər vasitəsilə idarə edirdilər. Kuti hökmdarı həm də Akkad çarı titulunu daşıyırdı. Şəhərləri və ənsirütbəli hakimləri idarə edirdilər. Kutilər şumerlərin dağıdılmış məbədlərini bərpa etmiş və yenilərini tikdirmişdilər.

Mesopotamiyanın cənubundakı əhalidən kutilər sənətkarlıq, ərzaq məhsulları və qiymətli metallar şəklində vergilər toplayırdılar. Kuti ağalığı dövründə Mesopotamiya ərazisi xarici basqınlardan daha yaxşı qorunmuş, ticarət yollarında tam təhlükəsizlik təmin olunmuşdu.

Kuti hökmdarlarına aid yazılarda onların İştər və Sin tanrıları haqqında məlumatlar vardır. Kutilər Mesopotamiyada yerli tanrılara sitayişini saxlamaqla öz dini ayinlərini tətbiq etməyə çalışırdılar. Dini ibadətdə yeniliklər yerli kahinlərin ciddi müqaviməti ilə qarşılanırdı.

XXII əsrin sonlarında Mesopotamiyanın cənubunda başda Şumer Uruk şəhərinin hakimi Uti-heqal olmaqla kutilərə qarşı müqavimət başladı. Uti-heqal öz kitabəsində kutiləri «zəhərli dağılanları, tanrıların düşməni, Şumer dövlətçiliyini dağlara aparan, Şumeri ədavətlə dolduran, arvadı ərindən, uşaqları valideynlərindən ayıran, ölkədə düşmənçilik və nifaq salan» bir toplum adlandırırırdı. Bu cür düşmən münasibət əslində Kuti hakimiyyətini gözdən salmağa, işğalçı kutilərlə mübarizənin zəruriliyini əsaslandırmağa və əhalini ayağa qaldırmağa yönəlmişdi. E. ə. 2109-cu ildə kutilərlə Uruk şəhəri arasında baş verən döyüşdə şumerlər qalib gəldilər. İkiçayarasında ağalığı edən sonuncu kuti hökmdarı **Tirikan** oldu. O, cəmi 40 gün hakimiyyətdə qala bilmişdi. 2104-cü ildə həm onun, həm də İkiçayarasında Kuti hakimiyyətinə son qoyuldu. Bundan sonra kutilər öz doğma torpaqlarına qayıtdılar. Onlar burada lullubi tayfa ları tərəfindən sıxışdırılaraq torpaqlarının bir hissəsini itirmiş və bir qədər şimal-şərq səmtinə çəkilməli olmuşdular. Şumer mixi yazılarında İkiçayarasında hökmranlıq edən 21 kuti çarının adı çəkilmişdir.

Lullubi dövləti.

E.ə. III minilliyin II yarısında Azərbaycan ərazisində mövcud olan etnosiyasibirliklərdən biridə lullubi lər tərəfindən yaradılmışdır. Lullubi lər haqqında ilk məlumat Akkad mənbələrində verilir.

Akkadkitabələrində «Lullubumdağlılarını öz hakimiyyəti altında birləşdirmiş hökmdar Sidurru» haqqında danışılır. Lullubisiyası birliyi Urmiya gölünün hövzəsində meydana çıxmışdı. Lullubilər Diyalacağının yuxarı axarından Urmiya gölünə dək olana qorpaqlardakı kutilərdən cənubda və şərqdə yaşayırdılar. Lullubilərin təsərrüfatında maldarlıq üstün tutulmuşdur. Onlar Mesopotomiyadakı şəhərlərlə ticarət əlaqələri saxlayır, qaramalıtaxılada yaşayırdılar. Qonşu hurrilərin təsərrüfatında maldarlıq üstün tutulmuşdur. Onlar Mesopotomiyadakı şəhərlərlə ticarət əlaqələri saxlayır, qaramalıtaxılada yaşayırdılar. Qonşu hurrilərin təsərrüfatında maldarlıq üstün tutulmuşdur. Onlar Mesopotomiyadakı şəhərlərlə ticarət əlaqələri saxlayır, qaramalıtaxılada yaşayırdılar.

Lullubihökmdarı Anubanininin.ə. XXII əsr əid kitabəsində Akkaddilində yazılmışdır: «Anubanini, qüdrətli çar, Lullubum çarı öz təsvirini və İştari lahəsinin təsvirini Batırdağında həkk etdirdi».

Buyazı əsasında müəyyən olunmuşdur ki, Lullubihökmdarı Anubanini yətabe olana qorpaqlar Urmiya gölündən Diyalacağının orta axarında keçə bilər. Yazıda «Yuxarı Dəniz» və «Aşağı Dəniz» in qeyd olunması göstərir ki, hökmdar Anubanini İrankörfəzinə qədər olan əraziləri əldə etməyə çalışmışdır.

Vaxtilə kutilər məxsus olana qorpaqların böyük hissəsində Lullubihökmdarının əlinə keçmişdir. E.ə. XXI əsr dəşümərlər lullubilər üzərində tez-tez talan edici yürüşlər etmişdilər.

Lullubilərdə kutilərlə birlikdə İki çayarasında yaşayan xalqlar üzərində işğalçı yürüşlər etmişdilər. Lullubilərin təxminən 1500 il ərzində Azərbaycan və qonşu ərazilərin tarixində mühüm rol oynamışdır. Lullubitayfaları Ön Asiyada öz qoçaqlıq və döyüşçü xüsusiyyətləri ilə seçilmişdilər və adları bir sıra qonşu xalqlar arasında vahimə ilə çəkilirdi. Hurrilərin vətənləri lullubiyə qədər olan ərazilərdə «yadelli», «düşmən» mənasında işlədirdilər. E.ə. III minilliyin əvvəllərində lullubiyə, hətta Aşşur taxt-tacını ələ keçirmişdir.

E.ə. XIV-XIII əsrlərdə Assuriya və Yeni Babil hökmdarlarının kitabələrində Lullubiyə və onlarla əlaqəli məlumatlar verilir. Lullubiyə qorpaqları e.ə. III minilliyin başlanğıcında Zamua ölkəsinə köçmüşdür. Mannadövlətinin tərkibinə daxil olan İZamua nın şimal hissəsi yazılı mətnlərdə bəzən lullubiyə adlandırılır.

Kutilə Lullubidövlətləri e.ə. III minilliyin sonlarında süquta uğramışdır.

Turukki etno-siyasi birliyi.

Azərbaycanın cənubunda yaşayan əhəlinin tərkibində turukki adlı etnik birlikdə daxil idi. Turukki tayfa birliyi tarix səhnəsinə kutilərlə lullubilərlə eyni vaxtda çıxmışdır. E.ə. III minilliyin I yarısında turukkilərin kutilərlə lullubilərlə birmüttəfiq kimixatırlanması onların bir-biri ilə qonşuluqda yaşadığını göstərir. E.ə. XXIV əsr əid yazılarda akkadlı Sarqonun dövründə onun dövlətinin ərazisində yaşayanları çərçivəsində turukki tayfa adını çəkmişdir.

Akkad hökmdarı Naram-Suenə qarşı kutilərin və digər tayfaların birləşdiyi hərbi ittifaq turukkilərdə qoşulmuşdular. E.ə. XVIII-XIII əsrlər əid Assuriya yazılarında turukkilərin adını tez-tez rastgəlinir. Bir Assur mətnində onlar «Turukki ölkəsinin adamları» kimi verilmişlər və bəzən əldə kutilərinə yaşadığını göstərmişdir. Lullubiyə turukkilər də Zağrosdağlarından Raniyə düzənliyinə keçərək hurrilərlə əlaqə saxlayırdı və Mesopotomiyahüdüdlərinə daxil olurdular.

Assur hökmdarı İŞamşi-Adadın (1813-1783) yürüşlərinə qədər turukkilər qərb qonşularını əldən ələ qələrsaxlayırdı və Aşşurunticarət əlaqələrində vasitəçilik işi tərəkiddilər. Turukkilər e.ə. XVIII əsr də assurlarladə fəzlər müharibə aparmışdılar. Mariməktublarında turukki hökmdarı Lidayanın adı assurlara qarşı vuruşan turukkilərin başçısı kimi xatırlanmışdır.

Turukkilər assurların Dəclədən şərqdəki əraziləri ələ keçirməsinə qarşı duran cəddi bir qüvvə kimi çıxış etmişdilər. Lidayanın başçılığı ilə turukkilər Assur hökmdarı İŞmedaqana (1797-1757) qarşı uğurlu hərbi əməliyyat keçirərək Şuşarra ölkəsinə assurlardan azad etmişdilər. Assur mənbələrindən birində yazılmışdır:

«Turukku Lidayavə Şuşarada kitarukkular bizə düşməncilik etdilər və iki şəhəri vuran qoydular». Turukkular Dəclədən Şərqdə öz vətənlərindən uzaqlarda Assurun nəzarətində olan torpaqlardakı fayət qədərsərbəstə hərə kətədir və elə birciddimü qavimətlə üz ləş mirdilər.

Qədim yazılı mənbələri arasındakı analimlərdən biri M. Mirzəyevin fikrinə görə Babil hökmdarı Ham murapinin dövründə (1792-1750)

turukkular bölgədəki fayət qədərgüclü toplum kimitanını rıdılar və Assur lamübarizənin gedişində vahid hakimiyətəltində birləşmişdilər.

Həttə güclü Babil şahı Hammurapi öz rəqiblərinə qarşı müharibəyə hazırlaşarkən Turukku hökmdarı Zaziya öz qoşunu ilə yarıdımagələcəyinibildirsədə, Zaziya öz qoşunu ilə yarıdımagələcəyinibildirsədə,

xeyli müddət keçməsinə baxmayaraq vədinə mələtməmişdi. Görünür Zazuya ikili siyasət yeridirdi. Hammurapiyə qarşı Elam,

qonşu Kutivə digər ölkələrdəntəşkil olunmuş ilk koalisiya da iştirak etməməklə yanaşı, o, Hammurapiyədək öməkətməyə tələsmirdi. Bunun nəticəsidir ki,

Babil şahı Hammurapi hakimiyyətinin 35-ci ilində Marinidarmadağı netdikdən sonra əsas diqqətini turukkularında daxil olduğu koalisiyaya yönəl

tmiş, hakimiyyətinin 37-ci ilində turukku ordusu üzərində qələbə qazanmışdı. Döyüşü bəhsiz ki, Turukku ölkəsindən kənarda baş verəndən Hammurapi Turukkumüzəbtədə bilməmişdi.

E.ə. XIX əsrin sonu - XVIII əsrin I yarısında döyüşkən turukkuların müştəşəkkillərbi-siyasi qüvvə kimi çıxış etmiş, yarı məsrərinə Assur hökmdarları ilə savaşa girmiş,

Assurun Şərqdə qrup hərəbitə cavuzünü dayandıraraq tarixi Azərbaycan torpaqlarını işğal təhlükəsindən qurtarmışdı.

E.ə. XIV-XIII əsrlərdə kuti, lullubi, sutayfaları ilə birlikdə turukkular da assurların tez-tez baş verən yürüşlərinə qarşı birlikdə mübarizə aparırdılar.

Butayfalar Azərbaycanın qədim tarixində mühüm rol oynamışlar. E.ə. İminilliyin başlanğıcında Azərbaycanda öz dövlətlərini yaradan mannalılar həmin tayfaların varisləri h

esabolunurlar. Kutilulubidillərində sözlər qalmadığından və dil materialı yalnız şəxslərindən ibarət olduğu üçün onların ilmənsubiyyəti indiyədək dəqiq müəyyənləndirilməmişdir.

Mannadövləti.

Azərbaycan qədim dövlətçilik ənənələrinə malik olan bir ərəzi kimitanıdır.

Fəxrəbələsöyləmə kolarkı, Azərbaycan türklərinin adı qədim çağlarda dövlət yaradan və dövlətçilik ənənələrini qoruyub saxlayabilən xalqların sırasında çəkilir. E.ə.

III minillikdə erkən dövlətlər yaratmaqla tarixi səhnəsinə çıxan Azərbaycan türkləri E.ə. İminilliyin əvvəllərində Azərbaycanın cənubunda Manna adlanan yeni bir dövlətin əsasını qoymuşdula

r. Mannanın adı ilk dəfə E.ə. 843-cü ildə Assur mixi kitabəsində «Munna» kimi çəkilmişdir. Urartu yazılarında budövlətin adı Mana, Tövratda isə Minnikimivərilmişdir.

Urmiağölündən cənubda İç Zamuada yaşayan mannalılar bu bölgədə mövcud olan siyasi qurumları- «ölkələri» öz dövlətlərinin tərkibində birləşdirmişdilər.

Nəticədə Mannanın coğrafi hüdudları xeyli genişlənmişdi. E.ə. 843-

cü ildə Assur çarı III Salmanasar İç Zamuada kəbəziməntə qələri ələ keçirdikdən sonra Manna ölkəsinə qə

dərgedib çıxmış, ancaq müqavimət nəticəsində bu ölkəyə girə bilməmişdir. E.ə. 829-

cü ildə Assuriyanın Mannaya yenihücumu ilə bağlı mixiyazısında budövlətin hökmdarı Udakinin və pay taxt şəhəri Zirtanın (sonralar İzirtu) adı çəkilmişdir.

Mannanın bir dövlət kimi formalaşmağa başlaması E.ə. IX əsrin ortalarında düşür. Həmin əsrin 30-20-ci illərində Urmiağölünün bütüncənub və cənub şərqindəki «ölkələr»in çoxu Udakinin hakimiyyəti altında birləşdirilmişdir.

E.ə. VIII əsrin əvvəllərində Mannadövləti dəfələrlə qonşu Assuriya və Urartu kimi çox qüdrətli dövlətlərin çö

xsaylı talan edici yürüşlərinə məruz qalmışdır.

Buamansız savaşlarda Mannaböyükə halivətə bii sər vətərlərini qurban vermək bahasına öztəhlükəsizliyi
nivə dövlətçiliyini qoruyub saxlayabilmişdir.
Manna imkandüşən kimionadüşmənkəsiləndövlətlərinüzərinə yürüşlər edirdi. E.ə. 776-775-
ci illərdə Manna Urartu üzərinə hücum etmiş və bu hadisə Urartu yazısında «Manna ölkəsigəldi»
kimiverilmişdir.

Mannanın yüksəlişi.

E.ə. 743-
cü ildə assurların Mannanın əsas düşməni olan Urartu yağı rəzbə endirməsi ölkəmiz italan edicilər biyü
rüşlərdən xilas etdi. Dövlətimizin çiçəklənmə dövrü başladı. Mannahökmdarı İranzu (e.ə. 740-719)
Assuriya dövləti ilə yaxınlaşdı.

Assuriya Urartu ilə pərdə güməharibələrdə Mannaya öz müttəfiq kimi yanaşırdı.

Belə əlverişli şəraitdən istifadə edən İranzu vaxtilə Urartunun ələ keçirdiyi ərazilərini gəri qaytarırdı.

Onun dövründə Cənubi Azərbaycanında məkolərki, bütün torpaqları Mannadövlətinin tərkibində idi.
Manna qədim Şərqi dördüdrətli dövlətinin biri idi.

İranzu mərkəzləşdirməsiyə sətiyəridərək bütün vilayətlərin hakimlərini özünə tabe edə bilmişdir.

Assuriya ilə müttəfiqlik, yaxınlıq siyasəti İranzu ya ölkəsinin bütün saxlamağa imkan verirdi.

Ancaq bəzi vilayətlər mərkəzə tabe olmasınlar- deyər Urartu ya meyillənir,

büisə dövlətin parçalanması üçün böyük təhlükə yaradırdı. E.ə. 719-
cü ildə bəzi vilayətlər və şəhərlər İranzu ya qarşı çıxdılar,

ancaq assurların köməyi ilə onları nüsyanı yətirdi.

İranzunun ölümündən sonra taxta böyük oğlu Aza (e.ə. 718-716) çıxdı.

Urartunun fitnəsinə uyan və ondan kömək alan bəzi vilayətlər hakimləri onudəvidilər və qardaşı Ullusunun
uhakimiyyətə gətirdilər. Ullusunun Urartu ilə ittifaqı girdi və 22 qalanı onaverdi.

Manna kimi müttəfiqinə Urartu ya qarşı mühüm strateji əhəmiyyətli qalaların və ərazinin itirilməsi ilə b
arışmayan Assuriya hökmdarı II Sarqone.ə. 716-715 və e.ə. 714-cü ildə buraya yürüşlər etdi.

Nəticədə Manna da Assuriyanın siyasi üstünlüyü təmin edildi, 22 qalası gəri qaytarıldı,
urartu pərəstqüvvələri sıradan çıxarıldı.

II Sarqon Ullusunun Mannanın hökmdarı taxtından əyləşməsi ilə bərişməli oldu. E.ə. 714-
cü ildə II Sarqonun Urartu ya uğurlu yürüşünün nəticəsində bərişməli Mannanın vilayətləri gəri qaytarıldı,

Mannanın Urartu təcavüzündən yaxı qurtarıb tammüstəqil dövlətə çevrilməsi üçün əlverişli şərait yaran
dı.

Manna e.ə. 714-cü ildə Urartu ya qarşı aparılan müharibə ilə əlaqədar Assuriya yabac versədə,
sonrakı dövrlərdə uzun müddət belə məlumatlar rast gəlinmir. E.ə. 713-
cü ildə Ullusunun Sarqonun ələ keçirdiyi, hədiyyələrə qarşılamışdır.

II Sarqonda Mannahökmdarını özyaxın müttəfiq kimi kətan və yundantoxunmuş rəngli geyimlər,
xəncər və züklər bağışlamaqla dəyərləndirmişdir.

II Sarqon ölkədən çıxan kimi Ullusunun Assuriyanın siyasi üstünlüyünə tanınmaqdən imtina etmiş,
hətta Assur torpaqlarına yürüşlərə başlamışdı. Assur qaynaqlarında e.ə. VII əsrin sonu-
VII əsrin əvvəllərində Mannanın Assuriya boyunəyməməsi haqqında məlumatlar rast gəlinir.

Manna hətta ərazilərini assur torpaqlarına hesabına gənişləndirməyə başlamış onun bərişməli qalalarını ələ
keçirmişdi. E.ə. 674-
cü ildə Mannahökmdarının ölkəsinə gəlib məskunlaşmış iskitlər və kimmerlər Assuriya ya qarşı ittifaq
a qagirmişdi. Tarixdə qədim türketnosları kimixatırlanan kimmervə iskitlərin Manna ərazisində e.ə.
VII əsrin ortalarında bərişməli qalalarını qaytarması haqqında məlumatlar rast gəlinir.

İskit padşahlığının hökmdarı Tuqdamme olmuşdur. İskitlər Manna ya qonşu olan Midiya da 28 il
(e.ə. 653-625) ağılıq etmişdilər.

Assurlar Mannanın iskitlərə ittifaqını pozmağa çalışırdı və bəzən bunanı lələdirdilər.

E.ə. VII əsrin 70-50-
ci illərində Mannahökmdarı Ahşerinin tammüstəqilləşməsi və Assuriya ya qarşı çıxması yenidən savaşı aras
əbəboldu.

Assurhökmdarı Aşurbanipal Mannanın ələ keçirdiyi qalaları geri qaytarmaq niyyətində idivə Mannaya yürüş edərsə,

uğur qazanıb qazanmayacağı haqda öztanrısının rəmmalın ələ bərsorğu ilə müraciət etmişdi:

«Assur ordusu Mannanı tutduğu Assur qalalarını geri qaytarmaq üçün getsə, müqavilə və yadöyüşlə fərqi yoxdur, o, bu qalaları qaytaracaq mı?». Göründüyü kimi, Manna öz gücünə görə ələ bir həddə gəlib çatmışdı, Şərqi nənqüdrətli dövlətlərindən biri olan Assuriyanın hökmdarı bu ölkəyə yürüşünün nəticə olaraq əyinibilmədiyindən rəmmalın danışıqmağın məcburiyyəti olmuşdu.

E.ə. 660-659-cü ildə assurlar Lamanna lı arasında baş verən savaşda Ahşeriməğlub olmuşdu. Bu məğlubluğun nəticəsində Mannada xilçəkişmələr başlamış və Ahşeri üsyanı nəticəsində öldürülmüşdü. Ahşerininoğlu Ualli Assuriya lı itti faqibə rəpaetməyə məcbur olmuşdu. E.ə.

VII əsrin sonlarında Assuriya Babilistan ilə ölüm-dirimsə savaşına çıxanda Manna onahərbi qüvvə ilə yardım göstərmişdi.

Mannanın adı e.ə.

593-cü ildə Bibliya da çəkilmişdir.

Burada Mannaiskitlərvə Urartu ilə birlikdə Babilə qarşı mübarizəyə çağırılmışdır. E.ə. 590-cü ildə Mannatorpaqları Midiya ordusu tərəfindən işğal olunmuş və nəticədə Mannadövləti süquta uğradı. Mannailətə xminə neynivaxtda İskit padşahlığında Midiya tərəfindən son qoyulmuşdur.

Mannanın dövlət quruluşu

Mannadövlətinin paytaxtı - hökmdar şəhəri İzirtu idi.

Dövlətin həmişə hər də taxtda oturmuş hökmdarı dər ədirdi. E.ə. VIII-

VII əsrlərdə Mannada hakimsülalənin hakimiyyəti irsənötürülürdü.

İrən zudanson rətaxtaonun böyük oğlu Aza, sonradı gəroğlu Ullusun uo turmuşdu.

Ahşerini oğlu Ualli əvəz etmişdi. Hökmdarın səlahiyyətləri kifayət qədər geniş idi: o,

dövlətin daxili və xarici siyasətini özümü əyyən edir və yadövrün hərbi-

siyasihadisələrinə uyğun olaraq dəyişdirirdi.

Mannada hökmdarın yanındə fəaliyyət göstərən Ağsaqqallar şurası məşvərətçi orqanı idi.

Dövlətin ərazisi vilayətlərdən ibarət idi;

vilayətlərin hökmdarın təyin etdiyi hakimlərvə canişinləridər ədirdilər.

Dövlətin idarə olunmasında əyanlar, müşavirlərvə hakimsülalənin üzvləri iştirak edirdilər.

Mannanın sərhəddə boyu və ucqar vilayətlərinin hakimləri bəzən mərkəzi hakimiyyətə tabe olmaq istəmirdi,

separatçılıq hərəkətlərinə yol verərək bəzən zaman qonşu Urartuya arxalanırdılar.

Urartuonlardan Mannanın daxili işlərinə qarışmaq üçün istifadə edirdi.

Urartunun Mannaya qarşı açdığı cavuzkarsiyasəti yeritməsi Mannahökmdarlarını dövlətin torpaq bütövlüyünü qorumaq üçün daha çox Assuriya lı itti faqagirməyə vədaredirdi.

Mannahökmdarları Assuriya və Urartu hücumlarından qorunmaq üçün sərhədlərdə müdafiə qurğularını

əqalalarının inşasına ciddi fikir verirdilər. Mannanın malik olduğu ordunun döyüşçüləri ox-yay, xəncər,

qılınc, nizələri silahlanırdı və döyüş aralarında istifadə edirdilər.

Mannanın təsərrüfat həyatı

Əlverişli təbii-

coğrafi mövqeyi Mannada əkinçiliyin və maldarlığın inkişafına şərait yaratmışdı.

Burada dəmyə əkinçiliyi ilə yanaşı, azyağıntılı torpaqlarda süni suvarma əkinçiliyi yayılmışdı.

Mannada kiçik və altı cərgəli arpa, bir neçə növ buğda və darı əkilirdi. Əkinçilikdə dəmir toxalardan,

oraqlardan və tunc kotanlardan istifadə edilirdi. Assuriyalarında Mannada taxıl (buğda və arpa),

unəhtiyatı, yağ və çaxıran barları haqqında çox dolğun bilgilər verilmişdir.

Assurhökmdarı II Sarqonaaid mixiyazısında Mannada kiçik barlarda gətürülmüş

«keyfiyyətli çaxırın döyüşçülərinin çaysuyukimiyəməsindən» bəhs edilir.

Mannada gəlir qölkə olduğundan burada maldarlığın inkişafı üçün hər cür şərait var idi.

Mixiyazılarında Mannatorpaqlarında iri və ırdabuynuzlu malsaxlanılması və at ılırları bəslənilməsi haqqında maraqlı məlumatlar verilmişdir.

Manna əhalisi oturaq olduğundan burada yaylaq maldarlığı geniş yayılmışdı.

Xarici işğalçılar Mannaya hücumlar zamanı buradan qənimət kimi qaramal, davar və at aparırdılar. E.ə 780-ci ildə Mannadan qənimət kimi Urartuya 22529 qaramal, 36830 davar (qoyun-keçi), 100 dəvə, e.ə. 779-cu ildə isə 6257 qaramal, 33302 davar, 606 at və 184 dəvə sürülüb aparılmışdı. Mannada atçılığın inkişafı daha çox atdan hərbi işdə və qoşqu vasitəsi kimi istifadə edilməsi ilə bağlı idi. Həsənli də tapılmış qablar üzərində kitəsvirlər görürəm. Mannada bir və ya iki at qoşulmuş döyüş arabaları var idi.

Manna çox zəngin faydalı qazıntıları malik idi. Mis, dəmir, qızıl və qurğuşun yataqlarının olması Mannada dağ-mədənişinin və sənətkarlıq sahələrinin yüksəlişi üçün əlverişli şərait yaratmışdı. Burada mis qab-qacaqlar, zərgərlik məmulatları hazırlanırdı. Mannasənətkarları yüksək kefiyyətli saxsı qabları istehsal edə bilirdilər. Mannada ayrıca ayrı sənət sahələri üzrə (dəmirçilik, misgərlik, zərgərlik və silah istehsalı) emalatxanalara fəaliyyət göstərirdi. Həsənli, Ziviyə və Marlıq təpədə tapılan qızıl və gümüş qablar, zərgərlik məmulatları (qızıl kəmərlər, sırğalar, boyunbağlar, bilərziklər və s.) bədii metal işləmənin çox yüksək səviyyəyə döndüyünü göstərir. Ziviyədə finəsində qızıl döşük (pektoral) hakimiyyət rəmzi sayılırdı. Mannada memarlıq, daşyonma və bənzər sənətlərdə yüksək səviyyəsi ilə seçilirdi. Toxuculuq və boyaq işləri sənəti də inkişaf etmişdi.

Mənəvi mədəniyyət

Mannada büt pərəslər və çox allahlılıq yayılmışdı. Şəhərlərdə Allahların heykəlləri saxlanan məbədlər fəaliyyət göstərirdi. Həsənli də tapılan qızıl camın üzərində mənəvilərin ibadət və qurban vermə mərasimindəsvirolunmuşdur.

Qatır və öküz qoşulmuş çarabası açları kürəyinin ortasına çatansa qaqlı uzun paltarı geyinmiş qanadlı lahlarsürüdürlər. Allahlar tərəfgələnikahinibadət mərasimini icra edir, ikixidmətçi isə qurbanlıq qoyun gətirir. Qızıl camda mənəvilərin ibadət etdikləri Tufan və ya Hərb, Günəş və Ay Allahları təsvir edilmişdir.

Mannada dirilikağacına (həyat) sitayiş geniş yayılmışdı. Ziviyədə tapılmış qızıl pektoralda dirilikağacının yanındadağ keçiləri və qanadlı öküz təsviri olunmuşdur. Marlıq təpədə tapılan və e.ə. IX əsrə aid edilən böyük qızıl qədəh üzərində dörd sırada verilmiş təsvirlərdə dirilikağacının mövzu sətəbi ətəngəlimli-gedimli olmasına, insanların yaranışa, doğuluşu və axirətdə dünyasının namını məksətdir. Birincisi rəddə doğuluşu mövzusunda; keçi özbəlasını əmizdirir. İkincisi rəddə bala artıq buynuz çıxarmışdır və dirilikağacının yarpaqlarını yeyir. Üçüncüsü rəddə canavar sürüsü və uca yarırtıcı quş göstərilib, yəni yenivarlı quş üçün ölüm təhlükəsi yaranmışdır. Dördüncüsü rəddə isə keçinin əmədəyini iki çalağansökəkdədir.

Mannada əhalinin həyatında xüsusi yertutanat dailahiləşdirilirdi. Atınayrıca qəbirdə insan sayağı dəfn edilməsi bünəstədir.